

Downloaded via the EU tax law app / web

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

21. detsember 2016 (*)

Eelotsusetaotlus – Asutamisvabadus – Tütarettevõtjate alakapitaliseerimist käsitlevad maksuõigusnormid – Mitteresidendist laenuvõtjast tütaretevõtja poolt tasutud laenuintressi lisamine laenuandjast äriühingu maksustatava kasumi hulka – Residendist laenuvõtjast tütaretevõtja poolt tasutud intressi maksuvabastus – Maksustamispädevuse õiglane jaotamine liikmesriikide vahel – Vajadus hoida ära maksustamise vältimise oht

Kohtuasjas C-593/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Vestre Landsret'i (lääne piirkonna apellatsioonikohus, Taani) 16. detsembri 2014. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 19. detsembril 2014, menetluses

Masco Denmark ApS,

Damixa ApS

versus

Skatteministeriet,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz, kohtunikud E. Juhász, C. Vajda (ettekandja), K. Jürimäe ja C. Lycourgos,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 3. märtsi 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Masco Denmark ApS ja Damixa ApS, esindaja: *advokat* J. Krogsøe,
- Taani valitsus, esindaja: C. Thorning, keda abistasid *advokat* S. Horsbøl Jensen,
- Euroopa Komisjon, esindajad: M. Clausen ja W. Roels,

olles 12. mai 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab ELTL artiklite 49 ja 54 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud ühelt poolt Masco Denmark ApS?i ja Daxima ApS?i ning teiselt poolt

Skatteministeriet (rahandusministeerium, Taani) vahelises kohtuvaidluses, mis käsitleb liikmesriigi maksuhalduri otsust lisada Taanis asuva laenuandjast emaettevõtja maksustatava kasumi hulka intress, mille on tasunud Saksamaal asuv laenuvõtjast tütarettevõtja ja mida ei saa selle tütarettevõtja maksustatavast kasumist alakapitalisatsiooni käsitlevate Saksa õigusnormide kohaselt maha arvata.

Õiguslik raamistik

Taani õigus

3 Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten'i (seadus riigi kogutava tulumaksu kohta) § 4 punkti e kohaselt tuleb Taani ettevõtja poolt saadud intress reeglina kanda maksustatava kasumi hulka.

4 Kõnealuse seaduse § 6 punkti e kohaselt on Taani äriühingutel üldine õigus intressikulu maha arvata.

5 Äriühingute õigus intressikulu maha arvata on siiski piiratud alakapitaliseerimise korral vastavalt Lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (juriidilise isiku tulumaksu seadus) § 11. Selle § 11 lõige 1 sätestas põhikohtuasjas kõne all olevate maksustamisaastate suhtes kohaldatavas versioonis järgmist:

„Kui äriühing või ühendus:

1) kuulub § 1 lõike 1 punktide 1–2a, 2d–2g ja 3a–5b kohaldamisalasse [st ta on Taani maksuresident];

2) on võlgu [lov om påligningen af indkomstskat til staten ou ligningsloveni (maksuarvestusseadus)] § 2 lõikes 1 viidatud juriidilistele isikutele [st võlg aktsionäride või sama kontserni äriühingute ees, edaspidi „kontrollitud võlg“];

3) ning kui äriühingu või ühenduse kohustuste (võlg) suhe äriühingu omakapitali on maksustamisaasta lõpuks suurem kui neli ühele (4:1);

ei või kontrollitud võla üleliigse osaga seotud intressikulu ja kahjumit maha arvata. [...] Kolmandatelt isikutelt saadud laenud, millele kontrollivad aktsionärid või samasse kontserni kuuluvad äriühingud on kaudselt või otseselt andnud tagatise, loetakse kontrollitud võlaks. Mahaarvamisõigust ei piirata, kui äriühing või ühendus tõendab, et sõltumatute poolte vahel on võimalik saada samaväärseid rahastamise tingimusi. Mahaarvamisõigus kaob vaid juhul, kui kontrollitud võlg ületab 10 miljonit Taani krooni (ligikaudu 1 344 528 eurot). Samuti kaob mahaarvamisõigus vaid kontrollitud võla selles osas, mis võidakse muuta omakapitaliks, nii et võla ja omakapitali suhe oleks maksustamisaasta lõpuks 4:1.“

6 Alakapitaliseerimist käsitlevad õigusnormid kehtestati 26. augusti 1998. aasta seadusega nr 432 ja neid kohaldati üksnes siis, kui võlausaldaja ei olnud Taani maksuresident. Juriidilise isiku tulumaksu seaduse § 11 sätteid muudeti aga 31. märtsi 2004. aasta seadusega nr 221 (edaspidi „juriidilise isiku tulumaksu seaduse muutmise seadus“) selliselt, et asjaomast õigusnormi kohaldatakse nüüdsest ka siis, kui nii võlgnik kui ka võlausaldaja on mõlemad Taani maksuresidendid.

7 Sellega kehtestatigi juriidilise isiku tulumaksu seaduse § 11 lõige 6. See säte on sõnastatud järgmiselt:

„Intressi ja kasumit ei võeta arvesse maksukohustuslase[st äriühingute ja välisriigi äriühingute

maksukohustuslasest püsivate tegevuskohtade] maksustatava tulu arvutamisel, kui võlgnikul ei ole õigust vastavaid summasid lõike 1 sätete kohaselt maha arvata. [...]“

8 Juriidilise isiku tulumaksu seaduse muutmise seaduse ettevalmistavatest materjalidest selgub, et „[a]sjaolu tõttu, et Taani äriühingutele kohaldatakse mahaarvamisoõiguse piiranguid, pakutakse Taani maksuresidentidest äriühingutele vastutasuks maksuvabastust intressilt, mida nad saavad võlgnikelt, kes neid uute õigusnormide kohaselt ei saaks maha arvata, nii nagu Taani ei maksusta teistes liikmesriikides asuvate äriühingute samasugust intressi“.

Saksa õigus

9 Maksustamisaastatel 2005 ja 2006 olid alakapitaliseerimist reguleerivad Saksa õigusnormid koondatud Körperschaftsteuergesetz'i (juriidilise isiku tulumaksu seadus) paragrahvi 8a. Selle sätte kohaselt on äriühing alakapitaliseeritud, kui tema laenatud kapital on 1,5 korda suurem kui tema omakapital. Sellisel juhul ei ole laenu intressikulu mahaarvamine lubatud, välja arvatud siis, kui äriühing tõendab, et ta oleks võinud asjaomast laenu saada samasugustel tingimustel kolmandatelt isikutelt.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

10 Damixa on Taani ettevõtja, kes tegeleb segistite tootmise ja müügiga. Maksustamisaastatel 2005 ja 2006, mil Damixa oli Masco Denmarki tütarettevõtja, tegutses ta Saksamaa turul oma 100% tütarettevõtja Damixa Armaturen kaudu.

11 Pärast mitut eriti kahjumlikku maksustamisaastat tabasid maksustamisaastatel 2005 ja 2006 Damixa Armaturenit finantsraskused. 31. detsembri 2005. aasta seisuga oli kogukahjum 28 miljonit eurot, mille tulemusena tekkis negatiivne omakapital 22,8 miljonit eurot. Kuna 31. detsembri 2006. aasta seisuga oli selle tütarettevõtja kogukahjum 30,9 miljonit eurot, tekkis negatiivne omakapital 25,8 miljonit eurot.

12 Damixa Armatureni kahjum kaeti peamiselt Damixa antud laenudega. Damixa Armatureni võlg Damixa ees oli majandusaastate 2005 ja 2006 lõpus vastavalt 24,8 miljonit eurot ja 27,7 miljonit eurot.

13 Damixa andis need laenud baasintressimääraga, millele lisandus 0,5 protsendipunkti. Seega kujunes asjaomaste majandusaastate puhul intressiks 3 935 980 Taani krooni (ligikaudu 529 203 eurot) ja 5 648 765 Taani krooni (ligikaudu 759 492 eurot).

14 Damixa Armaturen ei arvanud kõnealust intressikulu Saksamaa tuludeklaratsioonis maha, kuna leidis, et Saksa õigusnormide kohaselt, mis reguleerivad alakapitaliseerituse korral mahaarvamise piiramist, on intressikulu mittemahaarvatav kasumi jaotamine.

15 Damixa oma tuludeklaratsioonis seda tulu, see tähendab intressitulu, maksustatavate tulude hulgas ei deklareerinud, kuna leidis, et saadud intressi maksustamist käsitlevad Taani õigusnormid on liidu õigusega vastuolus.

16 Taani maksuhaldur leidis 1. aprilli 2008. aasta otsuses, et Damixa ja Damixa Armatureni vahel 2005. ja 2006. aastal sõlmitud laenulepingute kohaselt tasutud intress tuleb arvata Damixa maksustatava kasumi hulka.

17 Selle otsuse peale esitati Landsskatteretten'ile (riiklik maksukomisjon, Taani) vaie, mis jäeti 16. detsembri 2011. aasta otsusega rahuldamata.

18 15. märtsil 2012 esitasid Masco Denmark ja Damixa asjaomase rahuldamata jätmise otsuse

peale kaebuse Retten i Odense'le (Odense esimese astme kohus, Taani) ning seejärel selle kohtu poolt tehtud rahuldamata jätmise otsuse peale apellatsioonkaebuse Vestre Landsretile (lääne piirkonna apellatsioonikohus, Taani).

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohtus väitsid Masco Denmark ja Damixa, et asjaomased Taani õigusnormid on vastuolus ELTL artikliga 49 koostoimes ELTL artikliga 54, sest need ei ole kooskõlas asutamisvabadusega ja see kooskõla puudumine ei ole põhjendatud. Sellega seoses tõid nad esile, et juriidilise isiku tulumaksu seaduse § 11 lõikes 6 sätestatud maksuvabastus on kohaldatav üksnes siis, kui laenuvõtjast tütarettevõtja on Taani resident.

20 Sellele seisukohale vaidleb vastu rahandusministeerium, kes väidab, et põhikohtuasjas kõne all olevad maksuõigusnormid on kooskõlas liidu õigusnormidega. Ministeeriumi arvates ei olnud Saksa maksuõigusnormide alusel Damixa Armaturenil oma maksustatavast tulust võimalik tasutada intressi maha arvata. Ministeerium on samuti seisukohal, et põhikohtuasjas kõne all olev ebasoodne kohtlemine maksustamisel on tekkinud Taani Kuningriigi ja Saksamaa Liitvabariigi maksustamispädevuste paralleelsest teostamisest.

21 Neil asjaoludel otsustas Vestre Landsret (lääne piirkonna apellatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 (nüüd vastavalt ELTL artiklid 49 ja 54) on vastuolus see, kui liikmesriik ei näe ette residendist ettevõtja intressitulu maksuvabastust, kui samasse kontserni kuuluval teise liikmesriigi residendist äriühingul ei ole lubatud vastava intressikulu ulatuses maksu maha arvata selle riigi õigusnormide kohaselt (nagu põhikohtuasjas), mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamise õigust, samas kui see esimene liikmesriik näeb ette maksuvabastuse residendist äriühingu intressi suhtes, mille tasub teine samasse kontserni kuuluv äriühing, kellel ei ole selles liikmesriigis lubatud intressikulu ulatuses maksu maha arvata liikmesriigi õigusnormide tõttu (nagu põhikohtuasjas), mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamist?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimusega sisuliselt teada, kas ELTL artiklit 49 koostoimes ELTL artikliga 54 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis annavad residendist äriühingule maksuvabastuse intressile, mille on tasunud residendist tütarettevõtja, osas, milles tal puudus võimalus vastavas ulatuses maksu maha arvata õigusnormide tõttu, mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamise õigust, kuid välistavad sellise maksuvabastuse siis, kui tütarettevõtja on mõne muu liikmesriigi resident.

23 Olgu meenutatud, et ELTL artikliga 49 liidu kodanikele antud asutamisvabadus hõlmab ELTL artikli 54 kohaselt niisuguste äriühingute, mis on asutatud vastavalt mõne liikmesriigi seadusele ja millel on liidus registrijärgne asukoht, juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht, õigust tegutseda teises liikmesriigis tütarettevõtja, filiaali või esinduse kaudu (vt selle kohta kohtuotsus, 21.2.2013, A, C-123/11, EU:C:2013:84, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

24 Kuigi EL toimimise lepingus sisalduvate asutamisvabadust käsitlevate sätete eesmärk on tagada vastuvõtvast liikmesriigis välismaiste kodanike ja ettevõtjate võrdne kohtlemine selle riigi kodanike ja ettevõtjatega, keelavad nad ka päritoluliikmesriigil takistada vastavalt selle liikmesriigi õigusnormidele asutatud äriühingu teise liikmesriiki asumist, eeskätt tütarettevõtja kaudu (vt selle kohta kohtuotsus, 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C-388/14, EU:C:2015:829, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

25 Asutamisevabadust takistatakse juhul, kui liikmesriigi maksusüsteemi alusel saab residentist äriühingule, kellel on tütarettevõtja teises liikmesriigis, osaks erinev maksualane kohtlemine, mis on ebasoodsam võrreldes sellega, kuidas koheldakse residentist äriühingut, kelle tütarettevõtja asub esimeses liikmesriigis (vt selle kohta kohtuotsus, 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C?388/14, EU:C:2015:829, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et selline maksuvabastus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis on liikmesriigi õigusnormidega antud residentist äriühingule intressi suhtes, mille on tasunud residentist tütarettevõtja, osas, milles tal puudus võimalus vastavas ulatuses maksu maha arvata siseriiklike õigusnormide tõttu, mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamise õigust, kujutab endast maksusoodustust.

27 Sellise soodustuse välistamine residentist emaettevõtja intressi suhtes, mille talle tasub teise liikmesriigi residentist tütarettevõtja, arvestades, et seda intressi ei saa selle tütarettevõtja maksustatavast kasumist maha arvata selle liikmesriigi õigusnormide kohaselt, mis käsitlevad alakapitaliseerimist, võib muuta emaettevõtja jaoks asutamisevabaduse teostamise vähem atraktiivseks, pärssides tema tahet asutada tütarettevõtjaid teistes liikmesriikides.

28 Selline erinev kohtlemine, mis põhikohtuasjas tuleneb üksnes Taani õigusnormidest, võib olla lubatud vaid juhul, kui see puudutab olukordi, mis ei ole objektiivselt sarnased, või kui see on põhjendatud ülekaaluka üldise huvi tõttu (kohtuotsus, 6.10.2015, Finanzamt Linz, C?66/14, EU:C:2015:661, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Esmalt tuleb kindlaks teha, kas kõnealused olukorrad on objektiivselt sarnased. Selleks tuleb meenutada, et piiriülese olukorra sarnasust siseriikliku olukorraga tuleb hinnata asjaomaste siseriiklike sätete eesmärgist lähtudes (kohtuotsus, 6.10.2015, Finanzamt Linz, C?66/14, EU:C:2015:661, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

30 Käesoleva kohtuotsuse punktis 8 välja toodud juriidilise isiku tulumaksu seaduse muutmise seaduse ettevalmistavatest materjalidest nähtub, et põhikohtuasjas käsitletav maksuvabastus kehtestati selleks, et vältida, et Taani residentist emaettevõtjaid ei maksustataks intressi osas, mida nad saavad oma tütarettevõtjatelt seoses neile antud laenudega, kui nende tütarettevõtjad ei saa asjaomasele intressile vastavas ulatuses maksu täielikult või osaliselt maha arvata õigusnormide tõttu, mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamise õigust.

31 Seetõttu tuleb tõdeda, et ühelt poolt sellise residentist emaettevõtja olukord, kes annab laenu residentist tütarettevõtjale, kelle suhtes kohaldatakse alakapitaliseerimise eeskirju, ja teiselt poolt sellise residentist emaettevõtja olukord, kes annab laenu mitteresidentist tütarettevõtjale, kelle suhtes kohaldatakse selliseid eeskirju liikmesriigis, kus ta on maksuresident, on nimetatud eesmärgi arvestades objektiivselt sarnased. Nimelt võidakse neis kahes olukorras emaettevõtja poolt saadud intressitulu suhtes kohaldada majanduslikku topeltmaksustamist või järjestikust maksustamist, mida aga põhikohtuasjas käsitletavate õigusnormidega soovitakse vältida.

32 Teisena tuleb analüüsida, kas selline erinev kohtlemine on põhjendatud ülekaaluka üldise huvi tõttu.

33 Selleks et niisugune erinev kohtlemine oleks põhjendatud, peab see olema taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv ega tohi minna kaugemale, kui on selle eesmärgi saavutamiseks vajalik (vt kohtuotsus, 25.2.2010, X Holding, C?337/08, EU:C:2010:89, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Taani kuningriik väidab, et põhikohtuasjas käsitletav erinev kohtlemine on põhjendatud nii

vajadusega tagada maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus liikmesriikide vahel kui ka maksustamise vältimise ärahoidmisega.

35 Mis puudutab vajadust säilitada liikmesriikidevaheline maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus, siis see võib põhjenduseks olla vastuvõetav juhul, kui asjassepuutuva regulatsiooni eesmärk on vältida käitumist, mis ohustab liikmesriigi õigust teostada maksustamispädevust tema territooriumil teostatava tegevuse suhtes (kohtuotsus, 21.2.2013, A, C?123/11, EU:C:2013:84, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Nii võib maksustamispädevuse jaotuse säilitamiseks liikmesriikide vahel olla vajalik ainuüksi ühe liikmesriigi maksuõiguse normide kohaldamine nii kasumi kui ka kahjumi osas selles liikmesriigis asuvate äriühingute majandustegevusele (kohtuotsus, 21.2.2013, A, C?123/11, EU:C:2013:84, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Nimelt kui äriühingutele antakse õigus valida, kas nende kahjum võetakse arvesse asukohajärgses liikmesriigis või mõnes muus liikmesriigis, siis ohustatakse sellega oluliselt maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotust liikmesriikide vahel ulatuses, mille võrra kahjumite liigutamine kahe liikmesriigi vahel muudab maksustatavat summat (kohtuotsus, 21.2.2013, A, C?123/11, EU:C:2013:84, punkt 43).

38 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis annavad põhikohtuasjas käsitletava maksuvabastuse üksnes intressile, mille on tasunud residendist tütarettevõtja, on sobivad, et säilitada maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus asjaomaste liikmesriikide vahel. Nimelt, andes residendist ettevõtjale, kes on andnud laenu teise liikmesriigi residendist tütarettevõtjale, täieliku maksuvabastuse intressi suhtes, mille on tasunud tema tütarettevõtja, kes ei saanud vastavat intressikulu maha arvata selle teise liikmesriigi õigusnormide tõttu, mis käsitlevad alakapitaliseerimist, loobuks emaettevõtja residentsusliikmesriik vastastikustes seostes olevate äriühingute valiku alusel oma õigusest maksustada intress, mille äriühing on saanud vastavalt tütarettevõtjate residentsusliikmesriigi kehtestatud õigusnormidele, mis käsitlevad alakapitaliseerimist, mida aga põhikohtuasjas kõne all olevate õigusnormidega soovitakse vältida.

39 Samas lähevad sellised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kaugemale sellest, mis on vajalik nendega taotletava eesmärgi saavutamiseks.

40 Mõistagi ei saa asutamisevabadust käsitada nii, et liikmesriik peab kohandama oma maksuõigusnormid vastavalt teise liikmesriigi normidele, et igal juhul oleks tagatud maksustamine, mis kaotab kõik siseriiklikest maksualastest õigusaktidest tulenevad erinevused, kusjuures äriühingu otsused välismaal äriühingute asutamise kohta võivad olla selle äriühingu jaoks igal üksikjuhul rohkem või vähem soodsad või ebasoodsad (kohtuotsus, 23.10.2008, Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C?157/07, EU:C:2008:588, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Seega, sellises kontekstis nagu põhikohtuasjas ei saa ELTL artikli 49 koostoimes ELTL artikliga 54 mõjul kohustada sellise emaettevõtja residentsusliikmesriiki, kes on andnud laenu teise liikmesriigi residendist tütarettevõtjale, minema kaugemale maksuvabastusest selle emaettevõtja kasuks seoses intressikulu summaga, mida tütarettevõtja ei saa maha arvata, kui kohaldatakse esimese liikmesriigi õigusnorme, mis käsitlevad alakapitaliseerimist. Seega ei saa nende artiklite mõjul kohustada kõnealuse emaettevõtja residentsusliikmesriiki andma viimasele maksuvabastust suuremas summas, mis tuleneb teise liikmesriigi maksusüsteemist, ilma et teise liikmesriigi maksustamispädevuse teostamisega ei piirataks esimese liikmesriigi maksuautonoomiat (vt analoogia alusel kohtuotsus, 30.6.2011, Meilicke jt, C?262/09, EU:C:2011:438, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Siiski tuleb rõhutada, et kui liikmesriik kehtestab järjestikuse maksustamise või majandusliku topeltmaksustamise vältimise või vähendamise süsteemi dividendi jaoks, mida residendist äriühingud on maksnud residendile, peab ta samaväärselt kohtlema dividendi, mille residendile on maksnud mitteresidendist äriühing (kohtuotsus, 30.6.2011, Meilicke jt, C?262/09, EU:C:2011:438, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).

43 Nimelt, sellises olukorras nagu põhikohtuasjas, mis puudutab liikmesriigi emaettevõtjat, kelle tütarettevõtja on resident teises liikmesriigis, kus kohaldatakse alakapitaliseerimise korral rangemaid eeskirju, ei sea maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotust kahtluse alla see, et emaettevõtja residentsusliikmesriik annab kõnealusele äriühingule maksuvabastuse intressi suhtes, mille on tasunud asjaomane tütarettevõtja, summa piires, mida see tütarettevõtja ei oleks saanud maha arvata viimati nimetatud liikmesriigi õigusnormide tõttu, mis reguleerivad alakapitaliseerimist, ja see kujutab endast meedet, mis piirab asutamisvabadust vähem kui see, mis on ette nähtud põhikohtuasjas käsitlevate õigusnormidega (vt analoogia alusel kohtuotsused, 12.12.2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C?446/04, EU:C:2006:774, punkt 52, ja 30.6.2011, Meilicke jt, C?262/09, EU:C:2011:438, punkt 32).

44 Seoses maksustamise vältimise ärahoidmise eesmärgiga tuleb märkida, et selleks, et sellele põhjendusele tugineva argumendiga saaks nõustuda, peab meetme konkreetne eesmärk olema takistada selliste puhtalt fiktiivsete skeemide loomist, millel puudub majanduslik sisu ja mille eesmärk on vältida makse, mis tuleks riigi territooriumil läbi viidud tegevuse tulemusena saadud kasumilt tavapäraselt maksta (vt selle kohta kohtuotsus, 17.12.2015, Timac Agro Deutschland, C?388/14, EU:C:2015:829, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

45 Sellega seoses tuleb tõdeda, et põhikohtuasjas käsitletavate õigusnormide konkreetne eesmärk ei ole välistada maksusoodustuse andmist puhtalt fiktiivsetele skeemidele, mille eesmärk on vältida Taani maksuõigusnormide kohaldamist, vaid nendega jäetakse soodustuse saajate hulgast üldiselt välja kõik residendist äriühingud, kes on mis tahes põhjusel andnud laenu teise liikmesriigi residendist alakapitaliseeritud tütarettevõtjale (vt analoogia alusel kohtuotsus, 12.12.2002, Lankhorst-Hohorst, C?324/00, EU:C:2002:749, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

46 Lisaks sellele nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust, et Damixa antud laenude eesmärk oli peamiselt rahastada Damixa Armatureni kahjumit, mis tekkis tol ajal esinenud tõsiste finantsraskuste tõttu, ning seega ei olnud neil *a priori* üksnes maksueesmärkidel loodud puhtalt fiktiivse skeemi laadi.

47 Neil asjaoludel tuleb esitatud küsimusele vastata, et ELTL artiklit 49 koostoimes ELTL artikliga 54 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis annavad residendist äriühingule maksuvabastuse intressile, mille on tasunud residendist tütarettevõtja, osas, milles tal puudus võimalus vastavas ulatuses maksu maha arvata

õigusnormide tõttu, mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamise õigust, kuid välistavad maksuvabastuse, mis tuleneb selle riigi enda õigusnormide kohaldamisest alakapitaliseerimise korral, juhul kui tütarettevõtja on mõne muu liikmesriigi resident.

Kohtukulud

48 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

ELTL artiklit 49 koostoimes ELTL artikliga 54 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis annavad residendist äriühingule maksuvabastuse intressile, mille on tasunud residendist tütarettevõtja, osas, milles tal puudus võimalus vastavas ulatuses maksu maha arvata õigusnormide tõttu, mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamise õigust, kuid välistavad maksuvabastuse, mis tuleneb selle riigi enda õigusnormide kohaldamisest alakapitaliseerimise korral, juhul kui tütarettevõtja on mõne muu liikmesriigi resident.

Allkirjad

** Kohtumenetluse keel: taani.